

Κύπρου Γεώργιος: “Ο αγώνας που διεξάγουμε δεν είναι για μερικά μέτρα γης. Είναι αγώνας για εθνική και φυσική επιβίωση”

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)



“Ο επεκτατισμός της Τουρκίας βρίσκεται πέρα από τη θέλησή μας. Η βούληση για αγώνα, όμως, εξαρτάται από μας”. Αυτό ανέφερε, μεταξύ άλλων, κατά τον χαιρετισμό του προς το Παγκόσμιο Συνέδριο Κυπρίων της Διασποράς ο [Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος](#).

Η Τελετή Έναρξης πραγματοποιήθηκε την Τρίτη, 28 Ιουλίου 2026, στο The Landmark Nicosia, παρουσία του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, κ. Νίκου Χριστοδουλίδη και του Προκαθημένου της Εκκλησίας της Κύπρου, Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Γεωργίου.

Το φετινό Συνέδριο – το οποίο ολοκληρώνεται σήμερα 31 Ιουλίου – αποκτά ιδιαίτερη σημασία, καθώς συμπληρώνονται 50 χρόνια από την ίδρυση της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Αποδήμων Κυπρίων (ΠΟΜΑΚ), τιμώντας τη διαχρονική προσφορά της Οργάνωσης στη διατήρηση των δεσμών της κυπριακής διασποράς με την πατρίδα.

Παράλληλα, φέτος είναι το Παγκόσμιο Συνέδριο της Νεολαίας Αποδήμων Κυπρίων (ΝΕΠΟΜΑΚ) και στο πλαίσιο των εργασιών του Συνεδρίου θα πραγματοποιηθούν οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου Κεντρικού Συμβουλίου της ΝΕΠΟΜΑΚ, σηματοδοτώντας τη συνέχεια και την ενεργό συμμετοχή της νέας γενιάς της κυπριακής διασποράς.

“Διακυβεύεται η ίδια η επιβίωσή μας στη γη αυτή”

Κατά τον χαιρετισμό του στο Συνέδριο ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Γεώργιος αναφέρθηκε στο μείζον ζήτημα του Κυπριακού εκφράζοντας την αγωνία του εκ μέρους της Εκκλησίας. “Εκείνο που πρέπει πρώτα να κατανοήσουμε είναι τη μόνιμη και σταθερή επιδίωξη της Τουρκίας για κυριαρχία επί της Κύπρου – για μένα, για κατάληψη ολόκληρης της Κύπρου• Κι εκείνο που πρώτιστα πρέπει να επιδιώξουμε είναι τη ματαίωση των Τουρκικών στόχων. Η μνήμη των κατεχομένων εδαφών μας πρέπει να τροφοδοτεί τη συνείδηση του χρέους έναντί τους”, ανέφερε σε σημείο του χαιρετισμού του.

Σε άλλο σημείο ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε στις ενέργειες της Τουρκίας αλλά και στη στάση που έχουν διεθνείς οργανισμοί οι οποίοι δεν κάνουν λόγο για την τουρκική εισβολή. *“Είναι, ως εκ τούτου, απαραίτητη η αναθεώρηση της τακτικής του αγώνα μας. Χρειάζεται προγραμματισμός, αντοχή, αγωνιστική διάθεση. Οι προτάσεις για λύση του προβλήματος μας, που μας υποβάλλονται, ακόμα και από τα Ηνωμένα Έθνη, παραγνωρίζουν εντελώς την ουσία του θέματος. Δεν κάνουν καμιάν αναφορά σε τουρκική εισβολή, σε καταπάτηση των βασικών ελευθεριών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μας. Μιλούν για εδαφικές αναπροσαρμογές, μπαίνουν σε μια νοοτροπία πάρε-δώσε. Μα ο αγώνας που διεξάγουμε δεν είναι για μερικά μέτρα γης. Είναι αγώνας για εθνική και φυσική επιβίωση. Διακυβεύεται η ίδια η επιβίωσή μας στη γη αυτή όπου κατοικούμε εδώ και 35 αιώνες”,* τόνιζε.



Ολόκληρος ο χαιρετισμός του Αρχιεπισκόπου Κύπρου:

Χαίρομαι ιδιαίτερα χαιρετίζοντας κι εφέτος το ετήσιο Συνέδριο σας, αγαπητοί απόδημοι. Καλωσορίζοντάς σας, εκ μέρους της Εκκλησίας, στην κοινή μας πατρίδα, από τα διάφορα μήκη και πλάτη της γης, όπου εσείς ή οι γονείς σας έχετε μεταναστεύσει, συνειδητοποιούμε την αγάπη σας προς την Κύπρο. Όσο κι αν οι εργασίες σας και οι ποικίλες ενασχολήσεις σας στις χώρες που έχετε εγκατασταθεί, όσο κι αν οι νέες οικογενειακές υποχρεώσεις που έχετε δημιουργήσει εκεί σας δυσκολεύουν, ο πόθος για τη γενέτειρα, η αγάπη για την πάσχουσα πατρίδα, οδηγεί κάθε χρόνο τα βήματά σας εδώ. Σας ευχαριστούμε για τούτο, και ευλογούμε τον ερχομό σας.

Η παρουσία σας κάθε χρόνο στους χώρους του συνεδρίου, οι χαιρετισμοί και οι ομιλίες στο συνέδριο, κρατούν ζωντανό το πρόβλημά μας ανάμεσά σας. Δεν θα πρέπει, όμως, οι επιδιώξεις μας να εξαντλούνται στη διατήρηση στη ζωή του προβλήματός μας. Δεν θα πρέπει να καταντήσει το Συνέδριο μια απλή ευκαιρία εκφώνησης κοινότυπων λόγων και μια επίσημη δεξίωση στο Προεδρικό Μέγαρο. Το επιδιωκόμενο δεν περιορίζεται σε κοινωνικές σχέσεις, ούτε και αποβλέπει σε μιαν επιδερμική συγκίνηση. Αφορά την ίδια τη ζωή μας, τη συνέχιση της παρουσίας μας στη γη των πατέρων μας.

Ασφαλώς και θα αντιμετωπίζετε διάφορα προβλήματα στις χώρες που ζείτε και εργάζεστε. Δεν έχουμε αμφιβολία ότι οι διάφορες υπηρεσίες του Κράτους θα επιληφθούν των θεμάτων αυτών. Ένα είναι το κύριο πρόβλημα όλων μας, με διπλή όψη: Είναι το θέμα της δικής σας επιβίωσης, ως Ελλήνων Ορθοδόξων Χριστιανών, στο ξένο περιβάλλον που βρίσκεστε και δραστηριοποιείστε, και της δική μας πάνω σ' αυτή τη γη που μας κληροδότησαν οι πατέρες μας.

Δύσκολη αλλ' όχι αδύνατη η επίλυση και των δύο όψεων του προβλήματος. Όλοι θα πρέπει, με υπερβάλλοντα ζήλο, να τονίζετε στα παιδιά σας την εθνική και θρησκευτική ιδιαιτερότητά μας και την ανάγκη διατήρησης της, με κάθε θυσία, ανάμεσα στο αφομοιωτικό περιβάλλον της ξένης χώρας. Η γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμά μας, η Ιστορία μας θα πρέπει να μην παραμελούνται σε κάθε σπίτι, αλλά και να προάγονται στα παροικιακά μας σχολεία. Απαραίτητη και η σύνδεση με την κατά τόπους Ελληνορθόδοξη Εκκλησία για ενίσχυση όχι μόνο της θεωρητικής γνώσης του περιεχομένου της πίστης μας, αλλά και της έμπρακτης εκδήλωσης και καλλιέργειας του θρησκευτικού συναισθήματος, με τη Θεία Λειτουργία και τις άλλες τελετουργίες εν γένει. Θα ήταν φοβερό αν κουραζόμασταν και ταλαιπωρούμασταν για να εξασφαλίσουμε τα υλικά αγαθά για τα παιδιά μας και παραμελούσαμε ή χάναμε τη γλώσσα, τον εθνικό και θρησκευτικό προσανατολισμό τους. Παραφράζοντας τα λόγια του Χριστού θα έλεγα: «Τι ωφελήσει άνθρωπον εάν κερδήση τον κόσμον όλον και ζημιωθή τα τέκνα του;».

Να μου επιτρέψετε να εκφράσω την αγωνία της Εκκλησίας και για το δεύτερο σκέλος του προβλήματος στο οποίο αναφέρθηκα. Στην παραμονή μας, δηλαδή, ως Ελληνισμού, στη γη τούτη των πατέρων μας. Χωρίς τη διπλωματική αβρότητα που επιβάλλεται στους πολιτικούς αλλά και επειδή δεν απευθύνομαι σε ξένους, θα ήθελα να εκφραστώ ελεύθερα για να συμπροβληματιστούμε όλοι.

Εκείνο που πρέπει πρώτα να κατανοήσουμε είναι τη μόνιμη και σταθερή επιδίωξη της Τουρκίας για κυριαρχία επί της Κύπρου – για μένα, για κατάληψη ολόκληρης της Κύπρου• Κι εκείνο που πρώτιστα πρέπει να επιδιώξουμε είναι τη ματαίωση των Τουρκικών στόχων. Η μνήμη των κατεχομένων εδαφών μας πρέπει να τροφοδοτεί τη συνείδηση του χρέους έναντί τους.

Ο επεκτατισμός της Τουρκίας βρίσκεται πέρα από τη θέλησή μας. Η βούληση για αγώνα, όμως, εξαρτάται από μας.

Η προσπάθειά μας για εξεύρεση μιας υποφερτά βιώσιμης λύσης του προβλήματός μας, που δημιουργήθηκε με την παράνομη εισβολή και κατοχή, παγιδεύτηκε σε διαδικασίες ατέρμονες οι οποίες οδήγησαν σε απεμπόληση βασικών δικαιωμάτων του λαού μας και εκτροχίασαν το θέμα μας από την πραγματική του βάση, παρουσιάζοντάς το, από θέμα εισβολής και κατοχής, σαν θέμα διακοινοτικής διαφοράς. Πιστέψαμε – είχαμε την αφέλεια να πιστέψουμε – ότι η Τουρκία καθορίζει την πολιτική της ανάλογα με τις υποχωρήσεις μας και όχι με βάση τα μακροπρόθεσμα σχέδιά της. Η Ιστορία, όμως, διδάσκει ότι ο θύτης δεν αρκείται στο ό,τι από θέσεως αδυναμίας θα προσφέρει το θύμα, αλλά επιδιώκει όσα από θέσεως ισχύος μπορεί να επιβάλει. Ο ασθενέστερος παραμένει πάντοτε έρμαιο στις ορέξεις του ισχυρότερου, αν δεν λάβει τα μέτρα του.

Έχω την πεποίθηση ότι ο διάλογος είναι πια άχρηστος για τους Τούρκους. Το ομολόγησαν κι οι ίδιοι πριν λίγες μέρες. Πήραν από τις συνομιλίες όσα ήθελαν να πάρουν. Εξάλλου τι άλλο μάς απέμεινε για να το παραδώσουμε; Γι' αυτό και κωλυσιεργούν. Όταν μετά από 52 χρόνια κατοχής το μόνο που δέχονται να συζητήσουν είναι τα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης και όχι η εισβολή, η κατοχή, ο εποικισμός, τι άλλο αποδεικνύει;

Είναι, ως εκ τούτου, απαραίτητη η αναθεώρηση της τακτικής του αγώνα μας. Χρειάζεται προγραμματισμός, αντοχή, αγωνιστική διάθεση. Οι προτάσεις για λύση του προβλήματος μας, που μας υποβάλλονται, ακόμα και από τα Ηνωμένα Έθνη, παραγνωρίζουν εντελώς την ουσία του θέματος. Δεν κάνουν καμιάν αναφορά σε τουρκική εισβολή, σε καταπάτηση των βασικών ελευθεριών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μας. Μιλούν για εδαφικές αναπροσαρμογές, μπαίνουν σε μια νοοτροπία πάρε-δώσε.

Μα ο αγώνας που διεξάγουμε δεν είναι για μερικά μέτρα γης. Είναι αγώνας για εθνική και φυσική επιβίωση. Διακυβεύεται η ίδια η επιβίωσή μας στη γη αυτή όπου κατοικούμε εδώ και 35 αιώνες. Μέσα στα πλαίσια των δικαιωμάτων μας που απορρέουν από την ιδιότητα του κράτους μέλους της Ε.Ε., θα πρέπει να επιδιώξουμε την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού κεκτημένου και για τον λαό μας. Η επιτυχία θα εξαρτηθεί από τη συστράτευση όλου του Ελληνισμού, από Ελλάδα,

Κύπρο και την ανά την οικουμένη ελληνική διασπορά, από την ενότητα, την ομοψυχία και τη μονολιθικότητα στη διεκδίκηση των δικαίων μας.

Εκείνο που αποδυναμώνει τον αγώνα μας είναι η διάσταση γνώμων και θεσμών γύρω από την έκταση που πρέπει να παίρνει η διεκδίκηση των δικαίων μας. Βρίσκονται, δυστυχώς, ανάμεσά μας και κάποιοι που μας θεωρούν αδιάλλακτους όταν ζητούμε ελάχιστα που μας παρουσιάζουν ανένδοτους όταν αναφερόμαστε στα θεμελιώδη δικαιώματά μας· που μας λέν απορριπτικούς όταν ζητούμε την απόσυρση των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής. Είναι αυτοί που, χωρίς να τους αποδίδουμε κακές προθέσεις, έχουν την αφέλεια να νομίζουν ότι ο κατακτητής εξευμενίζεται με τις συνεχείς υποχωρήσεις.

Μια τέτοια προσέγγιση το πολύ που μπορεί να μας προσφέρει είναι μια λύση προσωρινότητας μέχρις ότου ο κατακτητής κρίνει ότι ήλθε γι' αυτόν η κατάλληλη στιγμή για να ολοκληρώσει τις επιδιώξεις του.

Από την υπερκομματική θέση της Εκκλησίας καλώ όλους να συνειδητοποιήσουμε την κρισιμότητα των καιρών. Να μην ξεχνιούμαστε στην ήρεμη επιφάνεια του σήμερα. Κάνω έκκληση σ' όλους στην Κύπρο και στην Ελλάδα. Κυβέρνηση, κόμματα, κοινωνικά σύνολα, τον απλό λαό. Και σ' εσάς τους αποδήμους μας. Να ενώσουμε δυνάμεις κάτω από τον κοινό σκοπό, τη σωτηρία της πατρίδας. Η Ιστορία δεν θα μας χαριστεί αν δεν δείξουμε την εγρήγορση και την ετοιμότητα που επιβάλλεται για αγώνα. Στις δικές μας προσπάθειες να'σαστε σίγουροι θα έλθει βοηθός και ο Θεός.

Με την έκκληση αυτή χαιρετίζω και πάλι το συνέδριό σας και εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες του, καθώς και ωφέλιμη παραμονή στην Κύπρο.

Το Παγκόσμιο Συνέδριο Κυπρίων Διασποράς αποτελεί τον κορυφαίο θεσμό συνάντησης της Κυπριακής Δημοκρατίας με την οργανωμένη κυπριακή διασπορά, ενισχύοντας τη συνεργασία, τη διατήρηση των δεσμών με την πατρίδα και την κοινή προώθηση των εθνικών στόχων, με ενεργό συμμετοχή των οργανώσεων των αποδήμων και της νέας γενιάς Κυπρίων του εξωτερικού.